

[Jørgen Estrup]

den daværende regering havde en aktivitetsforpligtelse.

Dernæst synes jeg, der er grund til at sige, at der i hvert fald ikke er noget galt i den blodtransfusion, som Folketinget i det seneste år har givet det færøske banksystem. De, der tror, at man blot kunne have undladt det og dog have fastholdt et samfund af den type, man har i dag på Færøerne, har ikke forstået meget af, hvad dette drejer sig om.

De, der nu har tabt penge på Færøerne, er aktionærerne. De, der ville tabe penge ved et bankkrak, ville være de små indskydere og de virksomheder, som var afhængige af, at andre kunne betale deres gæld til dem. I det hele taget tror jeg, at man bedst kan sammenligne det, der ville være sket, hvis det færøske banksystem var brudt sammen, med det, som man har set andre steder i verden. Hvis nogen skulle have brug for anskuelsesundervisning, skulle man tage at læse, hvordan det gik i USA i 1929, da hele banksystemet krakkede. Større ulykke kan et samfund ikke komme ud for, hvis det er et kapitalistisk, markedsøkonomisk samfund, og derfor bør vi her i Folketinget gøre os klart – og man bør også på Færøerne gøre sig klart – at det var en god og en nyttig hjælp. Det var også derfor, at vi lagde så stor vægt på, at danske banker ikke gik ned i de andre situationer, hvor vi har haft problemer, det være sig på Bornholm eller i Jylland.

Dernæst synes jeg, at man må pege på det, som er det skræmmende for os alle sammen i øjeblikket: at det færøske samfunds fremtid faktisk står på spil. Det illustreres måske bedst ved, at så stor en del af befolkningen forlader Færøerne. Når omkring 10 pct. netto har forladt Færøerne siden 1990, så har man et voldsomt problem; det er jo ikke ligefrem de mindst aktive, der har rykket teltpælene op.

Vi står over for noget, som er et dybt psykologisk problem: Hvordan kan vi hjælpe den færøske befolkning til at tro på egne evner og muligheder for at løse krisen, og hvordan hjælper vi i sidste ende den færøske nation til at overleve? Der er faktisk kun ét svar, som er holdbart, og det er, at færingerne selv må ordinere medicinen.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Hr. Jørgen Estrup nævnte den ene store

bank, Den Danske Bank, der har mistet 600-700 mio. kr. Det er jo ganske svært for folk i det hele taget at føle den store sympati for en bank – der er noget overvældende ved en bank, der er noget meget koldt og upersonligt ved den, i hvert fald hver anden gang man besøger den – men jeg vil dog sige, at Den Danske Bank trods alt har været på Færøerne i godt og vel 85 år, og den ville vel næppe have fortsat sin virksomhed deroppe, hvis den ikke havde tjent virkelig mange penge og langt ind i 1980'erne havde forventet at tjene lige så mange eller flere penge end forud.

På Færøerne blev man meget bekymret, ja, faktisk skuffet, da Den Danske Bank lovede at stå sit færøske datterselskab bi og yde de nødvendige lån og den nødvendige støtte, men sprang fra sit ansvar og skubbede ansvaret over på landsstyret. Det er vel ikke for meget sagt, at netop denne ansvarsforflygtigelse har nødvendiggjort i hvert fald en stor del af det sidste lån på næsten 1 mia. kr., som vi måtte optage i oktober måned.

Når hr. Jørgen Estrup så snakker om blodtransfusioner, vil jeg sige, at der har været ganske mange af den slags det sidste år; problemet er bare, at blodet flyder ud af patienten igen, hver gang det er blevet tilført patienten, fordi lækagen, hullet, som patienten forbløder igennem, er landskassen. Landskassen ter sig stadig væk, som om intet var sket på Færøerne.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er nødt til at sige til hr. Jørgen Estrup, at nok er det aktionærerne på Færøerne, som har tabt penge, men der var jo i hvert fald én stor aktionær, som blev behandlet noget bedre og blev præmieret noget mere end de andre 15 danske banker. Det er en uomtvistelig kendsgerning, at den aktieombytning ikke er efter bogen, og at ikke alle regler er fulgt. Der er noget under gulvtæppet, og jeg kan godt forstå, at man har noget imod at undersøge det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jørgen Estrup, når hr. Jørgen Estrup nu har den holdning, at det mest forfærdelige, der kunne ske, var, hvis en bank gik konkurs, og at det ikke må ske, fordi det rammer hele samfundet, hvorfor i alverden var der så én bank på Færøerne, som godt måtte gå konkurs, nemlig Fossbankin?